

Milý Bože

z Velké

Mi - lý Bo - že, kam dál hú - re, co já ro - bit mám?
já ne - bo - rák, chro - mý va - lach, po - zů - stal jsem sám,

Ku - ba, Ju - ra přeč o - de - šel, Váv - ra s Ond - rů za ně - ma šel žád - né - ho nemám.

Milý Bože, kam dál hůre, co já robit mám?
já neborák, chromý valach, pozůstal jsem sám,
Kuba, Jura, přeč odešel,
Vávra s Ondrů za něma šel,
žádného nemám.

Dyby bližej pri salaši tento Betlém stál,
také bych já, chromý valach, doma nezostál,
běžál bych tam bez pobízky,
přivítal bych Pána hezky,
on by sa zasmál.

Skoča bych já jen zazpíval po starosvětsku,
nestarál bych se já ešte i píseň hezkú,
ale chromý valach tuším
zostati já doma musím
a tlačit desku.

Čekat budu až dom prijdú moji valaši,
hned sa zeptám, jak bylo tam, snad ně potěší;
budu pískat, budu výskat,
já starý, holuby trískat,
bude ně lepší.

Dej to, Pane, ať se stane, abych nechrumál,
dyž ňa pojme smrt' do tance, bych sa nezdráhál,
zahodíce brly svoje
zdravý k nebi se svú milů
si poskakoval.

Té radistu bude dosti, více nežádám,
až já budu hore bradů, posledně žádám:
Dej to, Pane, at se stane,
dyž ten tanec umorí mně,
ať ti duši dám.